

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě květen 2021

Slovo na cestu

***Zážitky nemusí být pozitivní,
hlavně, když jsou hluboké!***

Toto rčení je přítomné ve skautských a podobně smýšlejících skupinách lidí a komentují se jím situace, které díky nepříznivým vnějším podmínkám (špatné počasí, zmeškaný vlak apod.) dopadnou zcela jinak, než si předtím vysnili a přáli.

Negativní zkušenosti se zapisují hluboce do naší paměti. Např. z krásné dvoutýdenní prosluněné dovolené u moře se více vzpomíná na dlouhý popršený noční pochod po ujetém autobusovém spoji než na krásné slunění na pláži. Obtížné a náročné zkušenosti se do lidského nitra zaryjí mnohem hlouběji než zážitky pěkné.

Všichni určitě po mnoho dalších let budeme vzpomínat na dlouhé pandemické měsíce. Pro mnohé to budou vzpomínky negativní kvůli vlastnímu obtížnému průběhu nemoci nebo ještě hůř pro ztrátu blízkého člověka. Pro většinu však tyto měsíce byly náročné kvůli jejich délce a monotónnosti.

Ovlivňují nás zážitky hluboké, ale ještě více zážitky opakované.

Všichni známe pojmy „ctnost“ a „neřest“. Jsou to návyky, které vznikly dlouhodobým opakováním nějakých činností. *Neřesti* (zlozvyky) se rodí opakováním činností, kterými si život chceme z pohodlnit nebo zjednodušit (online práce nebo studium v pyžamu). *Ctnosti* (dobré návyky) se rodí opakováním činností, které jsou správné, ale pro nás většinou náročné nebo nesamozřejmé (dělat povinnosti ihned). Když se však nějaká ta ctnost narodí, přináší mnoho dobra.

Nebojme se tedy nudných, dlouhodobých a nezáživných činností. I když nepřináší pozitivní pocity, mohou vytvářet v naší povrchnosti velkou hloubku.

o. Jiří Ramík

Modlitba k Panně Marii

Když těžký kříž mě, Matičko, tíží,
s důvěrou klesám k nohám tvým.
Když zoufalost se k duši blíží,
budeš-li se mnou, zvítězím.

Ty útěchou jsi zarmoucených byla,
sílu jsi jim vždy vyprosila.
I já věřím, že mně ji dáš,
vždyť syna tak mocného máš.

On ničeho ti neodepře
a ruka tvá i moje slzy setře.
Kdo v tebe důvěru vkládal,
kdo o pomoc tebe žádal,
každého slyšelas hlas,
pomohlas, Matičko, pomůžeš zas.

Větší jsi bolest zkusila,
abys nám vzorem v utrpení byla.
Tak i já chci trpělivě
nést ten svůj kříž,
když ty mně, Matičko,
u syna svého síly vyprosíš.

Amen.

Zajímá nás...

Jaké nejzábavnější maily dorazily do e-mailové schránky farnosti?

Je třeba hned říct, že většinou jsou to maily seriózní (ty řešíme se vší váhou), pak jsou maily osobní (ty jsou jako „brána“ k pozdější osobní komunikaci) a pak jsou ty zábavné. Sestavil jsem proto žebříček těch nej a mírně upravil, aby se v tom nikdo nenašel.

1. Vážený pane faráři, chtěl bych vyřešit problém holubů na kostele. Možná by bylo nejrozmumnější postavit na střeše budky, aby měli kde bydlet a starat se o mláďata...

2. Jsme zážitková agentura, která dělá netradiční věci na netradičních místech. Potřebovali bychom zpřístupnit věž kostela sv. Hedviky kvůli tomu, abychom nahoře na ochozu uspořádali večeri pro dva při svíčkách. Nebojte se, jídlo a aranžmá obstaráme sami...
3. Chtěl bych požádat svou vyvolenou o ruku. Myslíte si, že bych to mohl provést na věži kostela Nanebevzetí Panny Marie?
4. Obracím se na Vás s prosbou o vyvěšení níže uvedeného textu pod sklo před kostely v Opavě: *Hodná mladá dívka hledá chlapce ve věku od dvaceti do čtyřiceti let na navázání vztahu z nedostatku příležitosti touto cestou. Pište na: ...*

A potom, že číst maily není zábavné!

o. Jan Czudek

O výchově

VII. část

Ukázat Boha jako Nejvyšší dobro

Zopakujme si v kostce, co jsme si dosud řekli: Dítě vnitřně svobodné nestahuje ke dnu závislosti, změkčilosti, strach, agresivita, zakomplexovanost, zranění, vášně, hněv, touha vládnout, všechno mít.

Vnitřně nesvobodného člověka si můžeme představit jako balón, jehož koš táhnou k zemi balíky výše uvedených špatností, které jsou přitom jenom nedokonalým výčtem. Člověk by se chtěl uvolnit a vzlétnout jako balón k výšinám, ale nemůže se ze své svázanosti vymanit.

Pamatuji si jednoho mladého kněze. Byl velmi oblíbený, mírné povahy. Neměl nějaký zvláštní „tah na branku“, ale zdálo se, že jeho kněžská služba bude poctivá a vytrvalá. Po několika letech kněžství šokoval lidi ve farnosti i v širokém okolí, že odešel za ženou s dětmi, a sám s ní měl také dítě. Kdo jej však znal blíže, tak věděl, že se neuměl omezovat: byl tlustý, všude chodil pozdě, byl líný v ovládnutí sebe sama.

Jeden náš známý byl zraněný z tvrdé výchovy. Jeho manželka si stěžovala, že všechno dětem povoluje. V 16 letech jim dcera přinesla domů miminko. Všem se vybavila tátova zásada, že jeho dcera se nemusí omezovat.

Vzpomínám si, jak jsme získávali rodiče, aby přihlásili své děti do církevní školy, do které se muselo dojíždět. Většina řekla: „Ne, děti by musely dojíždět.“ Oč více by svým dětem prospěli, kdyby řekli „ano“ a vedli své ratolesti k obětavosti, která osvobozuje.

Velkým závažím bývá zakomplexovanost, která je plodem příliš přísné výchovy, kdy nebylo dítě chváleno, ale naopak sráženo, káráno, ponižováno. Takové dítě hledá náhradní prožitky, mnohdy riskuje, aby dosáhlo uznání. Anebo se podbízí, aby si kamarády koupilo.

Všimněme si nakonec drogově závislých – ti buď neměli lásku anebo měli všechno, co chtěli. Ti první drogují ze zoufalství samoty, ti druhí z přesvědčení, že jim patří všechno, tedy i svět drog – omezení je pro ně neznámá veličina.

Uvedli jsme si některé cesty k vnitřní nesvobodě. Nesmíme vlastní hloupostí anebo nedůsledností či zbabělostí dopustit, aby naše děti nemohly vzlétnout, aby nebyly jako balón, který se nemůže odpoutat od země vinou závaží různých svázaností. **Neboť vnitřní svoboda je nezbytná pro úspěšnou náboženskou výchovu.**

Velmi jsem se zaradoval, když jsem před lety učinil objev v knize „Pojednání o lásce k Bohu“ od svatého Františka Saleského. V 7. kapitole světec píše: *„Vůle je tak podstatně zaměřena k dobru, tak bytostně je s ním spjata, že se k němu ihned přiklání, jakmile je zpozoruje... Když tedy vůle prostřednictvím rozumu, který jí nějaké dobro ukáže, toto dobro zpozoruje a je si ho vědoma, ihned z takového setkání pociťuje radost a takové setkání se jí líbí. A právě to vůli povzbuzuje a táhne způsobem sice milým, leč důrazným k tomuto dobru, jež je láskyhodné, aby se s ním sjednotila, a nechává ji, aby hledala všechny vhodné prostředky k dokonání tohoto sjednocení... Tento pohyb vede vůli k tomu, aby se s tímto dobrem sjednotila... Krátce řečeno, zalíbení v dobru je první zlom, první pohnutka, kterou dobro vyvolává ve vůli. Za ním pak následuje pohyb či spěch vůle, jímž se vůle snaží dostat kupředu a přiblížit se k něčemu milováníhodnému – a to je pravá a vlastní láska.“*

Toto poznání svatého Františka má dalekosáhlé důsledky pro náboženský život. Jestliže lidská vůle následuje dobro, které jako dobro poznává, o to víc táhne k Bohu, který je nejvyšším dobrem. **Jestliže tedy představujeme Boha jako nejvyšší dobro, tak děti půjdou neomylně za ním.** To je úžasné uklidňující poznání. Bůh sám svou dobrotou a krásou si přitáhne dětské srdce a ono se s velkou radostí přitulí k němu. Úkolem rodičů, kněží a vychovatelů je ukázat Boha jako krásného, dobrého a milujícího Otce. Bůh sám tak zaujme dětskou vůli, která probudí lásku, jež si Boha zamiluje a jde za ním.

Dosvědčuji, že takto to skutečně funguje. Děti dovedou milovat Boha skutečně horoucí láskou. A taková láska není chvilková, ale celoživotní. Už slyším námitku: „Proč vychází z křesťanských rodin tolik nevěřících mladých lidí? Je nepřitáhla Boží dobrotu?“

Takové tvrzení беру po svých zkušenostech s velkou rezervou. Prakticky vždycky, když jsem takovou námitku řešil, zjistil jsem, že ona rodina buď Boha jako dobrotu a krásu slovem či životem nepředstavila, anebo tam vyrůstaly děti vnitřně nesvobodné, které se nemohly pro svoje svázanosti vznést k Nejvyššímu dobru, jako se vznese balón k obloze. Naopak neznám rodinu, kde se křesťanství žilo a děti vyrůstaly jako vnitřně svobodné bytosti, aby Boha dospělé děti opustily.

Tématu výchovy ke vnitřní svobodě jsme se patřičně věnovali. V příštích kapitolách na to narazíme jenom příležitostně. Budeme se věnovat tomu, jak dětem předat víru v Boha, který je nekonečné dobro a krása. Budeme hledat způsoby, jak ho jako Nejvyšší dobro a krásu dětem představit, aby si ho ony zamilovaly a nikdy ho v životě neopustily.

Zdroj: Janšta Josef. *O výchově*. A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Přímětce – Bítov, 2018, str. 22–24.

K zamyšlení

Je měsíc květen, mariánský měsíc, tak něco mariánského.

Vstal z mrtvých

Maria, pomoz mi věřit.

Řekni mi, co to znamená věřit ve vzkříšení tvého Syna.

„Řeknu ti to tedy, a ty na to nezapomeň.

Až uvidíš, jak bouře kosí lesy, jak zemětřesení vyvrací města, jak tvůj dům pohlcuje oheň, potom si řekni: »Věřím, že les znovu vyrostе, země se znovu uklidní a já znovu postavím svůj dům.«

Až uslyšíš zvěsti o válkách a lidé kolem tebe budou zmírat strachem, až »povstane národ proti národu a království proti království« (Mt 24,7), potom si řekni se svrchovanou odvahou: »Ježíš mi to předpověděl a dodal: Nebojte se, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.« (srov. Lk 21,28)

Až ti hrdlo sevře hřích a ty budeš mít pocit, že se zalkneš a že jsi na konci svých sil, potom si řekni: »Kristus vstal z mrtvých a já vstanu ze svého hříchu.«

Až ti stáří nebo nemoc budou chtít ztrpčit život, řekni si: »Kristus vstal z mrtvých a učinil nové nebe a novou zemi.«

Až tvůj syn bude prchat z domu a hledat dobrodružství kdoví kde a ty, jeho otec či matka, se budeš bezmocně dívat, jak se tvoje sny hroutí, řekni si: »Můj syn Bohu neunikne a vrátí se, protože ho Bůh miluje.«

Až uvidíš, jak láska kolem tebe uhasíná a lidé ve svém hříchu jednají jako pomínutí a opájejí se svou zradou, řekni si: »Klesnou až na dno, ale obrátí se, protože daleko od Boha se nedá žít.«

Až se ti bude zdát, že na zemi zavládl chaos a celý svět se proměnil v jedinou porážku Boha, až ti bude zle z teroru, násilí, anarchie a válek, panujících na náměstích, potom si řekni: »Ježíš zemřel a vstal z mrtvých právě proto, aby nás spasil, a jeho spása je už přítomna mezi námi.«

Až tvůj otec nebo tvá matka, tvůj syn nebo tvá dcera, tvá nevěsta nebo nejmilejší přítel budou před tebou ležet na smrtelném loži a ty na ně budeš hledět zaplaven úzkostí z odloučení, řekni sobě i jim: »Uvidíme se znovu v nebeském království, mějme odvahu!« To znamená věřit ve vzkříšení. Ale to nestačí.

Věřit ve vzkříšeného Krista znamená ještě něco:

Pro Matku Terezu z Kalkaty to znamená pozvedat umírající z prachu ulice, a pro tebe to znamená jednat jako ona.

Pro Martina Luthera Kinga to znamená nebát se smrti, a pro tebe to znamená nebát se položit život za svoje bratry.

Pro bratra Rogera Schütze, představeného komunity v Taizé, to znamená otevřít své společenství naději, a pro tebe to znamená otevřít naději svůj dům.

Každý misionář, který se vydává do světa, je vyznáním víry ve vzkříšení.

Každé leprosárium, které se otevírá, je vyznáním víry ve vzkříšení.

Každá smlouva o míru je úkonem víry ve vzkříšení.

Každý přijatý závazek je vyznáním víry ve vzkříšení.

Když odpouštíš svému nepříteli, když sytíš hladového, když bráníš slabého, věříš ve vzkříšení.

Když máš odvahu se oženit, když přijmeš dítě, které přichází na svět, když staviš svůj dům, věříš ve vzkříšení.

Když ráno vstáváš vyrovnaný a veselý, když si zpíváš při pohledu na vycházející slunce, když jdeš do práce s radostí, věříš ve vzkříšení.

Věřit ve vzkříšení znamená prosytit svůj život důvěrou, znamená to očekávat od svého bratra jen dobré, znamená to nemít z nikoho strach.

Věřit ve vzkříšení znamená věřit, že Bůh je tvůj Otec, Ježíš tvůj bratr a já, Maria, tvoje sestra, a jestli chceš – tvá Matka.“

Dalo by se k tomu dnes ještě něco přidat? Třeba: Když kolem tebe řádí covid a někdo z tvých blízkých trpí nebo umírá, řekni si Zbytek si můžete připsat každý sám.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Carlo Carretto. *Blahoslavená, která jsi uvěřila*. Nakladatelství Cesta, 1996; str. 72-74.

Lentilková kalvárie

aneb dětské Velikonoce v pandemii

Pokud jste optimisté, můžete si říct, že tohle byly poslední Velikonoce, kdy se nesmělo do kostela, a tak je potřeba si to aspoň všechno pořádně zapamatovat. O několik takových pamětihodných zážitků s našimi dětmi bychom se chtěli podělit.

S malými dětmi nemělo moc cenu pokoušet se o sledování televizních přenosů bohoslužeb. Proto jsme se snažili udělat velikonoční obřady doma. Na Květnou neděli jsme šli průvodem s ratolestmi od dveří panelákového bytu až do obývacího pokoje. Sousedé se asi dost divili, co se to od nás ozývá za dupání a volání „husana“!

Během úkonu kajícího jsme dětem vysvětlovali, že litujeme svých hříchů a bijeme se v prsa. Naš Matýsek zkušeně pokýval hlavou, jako že rozumí, a dodal: „To je jasné, je potřeba ty hříchy ze sebe vyplášt!“

Protože sedět stále jen doma se nedá, rozhodli jsme se pro křížovou cestu v přírodě. Volba padla na krásnou Slezskou kalvárii u Hradce nad Moravicí. Převýšení 150 metrů nás varovalo, že jestli nepoužijeme nějaké rodičovské triky, až nahoru se nikdy nedostaneme. Vybrali jsme proto jiný den než Velký pátek. Tehdy bychom totiž nemohli slíbit na konci výstupu opékání buřtů. Ani to by ale samo nestačilo. Bez lentilek bychom se nedostali ani k druhému pádu pod křížem. Těch dětských pádů bylo totiž také požehnaně. Naštěstí žlutá lentilka fungovala jako kouzelná pilulka proti bolavým kolínkům, fialová dodávala dobrou náladu a modrá byla zase zázračný přísun energie pro další stoupání. Po našem vysvětlení, že Pán Ježíš zvládl na svou Kalvárii vyjít úplně bez lentilek, vzrostl u dětí na vážnosti.

Na Zelený čtvrtek jsme vytáhli liturgický trumf v podobě mytí nohou. Dopředu jsme věděli, že lavór s vodou při modlitbě bude děti naprosto fascinovat. Popravdě řečeno to ale byl zážitek a lekce i pro tatínka: vžít se do Ježíšovy role pokorného služebníka a umýt nohy celé rodině. Při následné židovské sederové večeři, kdy jsme seděli na zemi, jedli speciální pokrmy a vyprávěli si o útěku Izraelitů z Egypta, se nakonec dětem povedlo rozbít rodinnou idylku i skleněnou miskou. Tep stoupal, přívál nadávek a výčitek se už už chtěl vyhnout z úst. Ale těsně po umývání nohou to prostě nešlo. Nezbylo než odpustit...

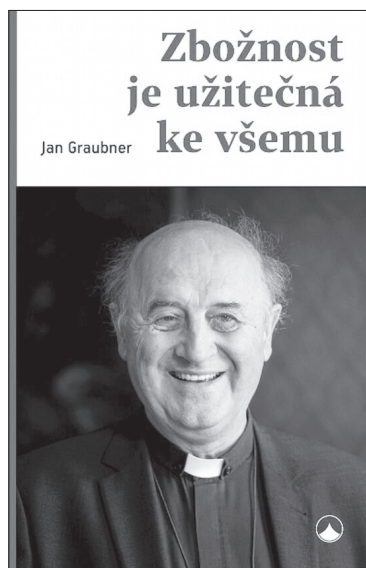
Na Bílou sobotu se obvykle křtí nebo aspoň obnovují křestní sliby. Abychom to dětem přiblížili, vytáhli jsme ze skříně staré křestní svíčky a roušky. Vysvětlili jsme, jak byly použity, co to symbolizuje. Malá Klárka hned začala hodnotit jejich zdobení a prohlásila: „Mně se nejvíc líbí ten mamčin křestní lespilátol!“ Sice jsme ji hned opravovali, že nejde o respirátor, nýbrž o křestní roušku, ale vlastně měla v něčem pravdu. Tak jako nás hygienická rouška chrání před viry, může nás křestní rouška – symbol našeho nového života v Kristu – chránit od hříchu.

Honza Pilař

Knižní tipy

Zbožnost je užitečná ke všemu

Jan Graubner

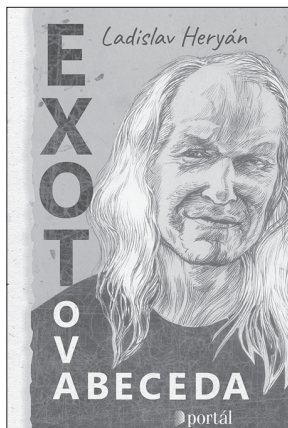

V nové knížce podává olomoucký arcibiskup Jan Graubner svědectví o tom, co prožíval na těle i na duchu během svého zápasu s nemocí COVID-19. Kdy nejvíce pocítil svá omezení? A jak se ho v nejhlubší krizi dotýkal Bůh?

To jej přivádí k úvahám o základech duchovního života. Život s Bohem není strnulý – je to spíše pohyb od jednoho úkolu k dalšímu, zcela jinému. V tomto pohybu pak vnímáme lépe, jak spolu úzce souvisejí duchovní život a naše zdraví, modlitba a naše stresy, hledání Boží vůle a naše zralost nebo čisté svědomí a naše motivace jednat dobře.

Nejsme na světě sami, žijeme ve vztazích. Máme odpovědnost za své manželství, svou rodinu, své město, svou firmu i svou zemi. Zbožnost je opravdu užitečná ke všemu. Díky ní zvládáme těžké osobní krize, ona je oporou a pevným základem našeho života i tmelem našich vztahů.

Knížka je výrazem vděčnosti arcibiskupa Jana Graubnera za podporu, jíž se mu od lidí dostávalo v době, kdy byl upoután na nemocniční lůžko. I proto najdeme v jejím závěru několik modliteb.

Exotová abeceda

Ladislav Heryán

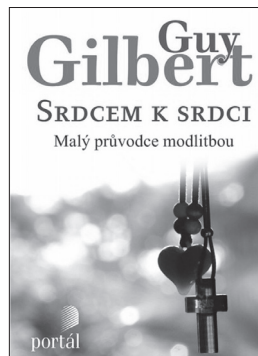
Krátká zamyšlení známého salesiánského autora Ládi Heryána vycházejí z nejrůznějších podnětů, často zcela banálních. Dotýkají se přitom vždy důležitých témat víry a spirituality v současném světě. Svižné, trefné texty dávají hlouběji nahlédnout do Heryánova života a ještě více zprostředkovávají jeho autentický pohled na křesťanskou víru a radostnou zvěst evangelia.

Srdcem k srdci

Guy Gilbert

Nová kniha známého fran-

couzského kněze a vychovatele delikventní mládeže ukazuje, že veškerý aktivismus a pomoc ostatním by byly mnohem těžší, ba nezvladatelné, pokud by za nimi nebyl intenzivní život modlitby. Gilbert ukazuje, jak se modlí, jak modlitbu chápe a zve k této mimořádné zkušenosti všechny zájemce. Srozumitelným a jasným způsobem tak uvádí do naplněného vztahu s Bohem.

Poznámka: V případě stálého uzavření maloobchodních prodejen funguje Karmelitánské knihkupectví jako **výdejní okénko**, takže pokud si zboží předem objednáte, můžete ho přijít vyzvednout a zaplatit na místě. Objednávat se dá e-mailem (opava@kna.cz) nebo telefonicky: 553 034 193.

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Babičiny slzy

Je první květnový den. Sluníčko už od rána svítí a láká tak ven včely, čmeláky a další hmyz. V kvetoucích stromech to hučí a tatínek se raduje, že bude letos pěkná úroda.

Babička se navečer svátečně obléká.

„Kam jdeš?“ ptá se jí vnuk Matěj, který chodí do páté třídy.

„Začínají májové. Půjdu se pomodlit ke kapličky Panny Marie.“

„Není to pro tebe daleko?“

„Není. U kapličky je pěkná lavička, na ni si sednu, pomodlím se růženec, osvěžím se vodou z pramene. Odpočinu si tak a zpáteční cestu zvládnu.“

Sedmačka Maruška slibuje: „Dneska nemůžu, ale zítra půjdu s tebou.“

Cesta je většinou pod stromy a nakonec v lesíku, a tak se ženě jde dobře. Ale jakmile dorazí ke kapli, tak se lekne: lavička je rozlámaná, stěny kapličky pomalované, obraz Matky Boží pohozený v křoví.

„Vandalové,“ zvolá babička a roztřeše se po celém těle.

Se slzami v očích se pouští do práce, aby uklidila alespoň ten nejhorší nepořádek.

Maruška má o babičku obavu, a tak při večeři ví, že se dosud do svého bytu nevrátila.

Tatínek rozhoduje: „Jdeme hned pro ni.“

Celá rodina se vydává ke kapli Panny Marie. „Panno Maria, pomoz,“ modlí se maminka a ostatní se k ní připojují.

Babičku najdou u kaple schoulenou na zemi. „Musím si odpočinout, jinak nedojdu domů,“ vysvětluje a ukazuje s pláčem, co se tady stalo.

Maminka ji utěšuje: „Strýc Jára udělá novou lavičku, brácha Pepík to tu vymaluje a my uděláme pořádek.“

Babička však ještě klidná není. „Ale co když se ten darebák vrátí?“

Tatínek se ptá stále znovu: „Kdo to jenom mohl udělat? Nenajdou se tu nějaké stopy po pachatelích?“

Maruška poctivě prohledává metr po metru v celém dostupném prostoru. Najednou zvolá. „Máme ho!!!“

Přibíhá a v ruce třímá čepici. „Ta je od Radka Volného. Nikdo jiný takovou čepici neměl. Je to jasný důkaz.“

„Známa firma,“ podotkne Matěj a sestra mu přikyvuje.

„Zajedu za jeho tatínkem, známe se z fotbalu,“ sděluje tatínek, „myslím, že to bude stačit.“

Strýcové nezklamali. Do neděle jsou na místě dvě krásné nové lavičky, stěny kaple září čistotou a bělobou, korýtko i odvod vody je nově upraven. Radek se přišel omluvit a slíbil, že bude kapli chránit.

O poškození i obnově kaple Panny Marie se mluvilo v celé obci. V neděli odpoledne se tam koná pobožnost, kterou ohlásil pan farář. A tak je májová krásnou slavností. Babička Marušky a Matěje pláče dojetím. Přitom si několikrát opakuje: „Pokušitel zplakal nad výdělkem. Svedl sice Radka ke zlému, ale Panna Maria zařídila, že se to zlo obrátilo k dobrému.“

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Magdalénka Řeháková*

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

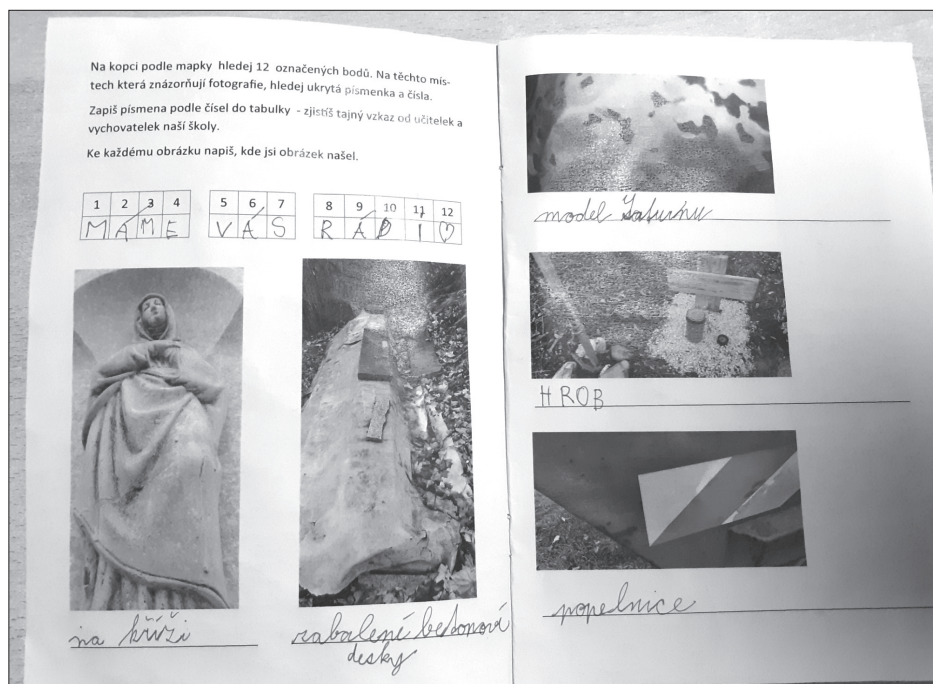
Těšíme se do školy

Tato věta často zaznívala z úst dětí, které se neučily od nového roku do Velikonoc ve škole, ale doma. Je to k nevíře. Škola dětem opravdu chyběla, obzvláště spolužáci. Učení doma online mělo i své výhody. Děti nemusely brzy vstávat a mohly zůstat v pyžamu ☺.

Návrat do školy se neobešel bez malých obav, které se však brzy rozplynuly. Všichni se po návratu do školy usmívali očima, ve kterých je vidět radost z opětovného setkání. Je fajn tvořit třídní společenství a povídat si naživo.

Pátračka

Před Velikonocemi jsme chtěli děti „vytáhnout“ ven, proto jsme pro ně připravili pátrací hru. V okolí školy a kostela byly připravené indicie – fotky. Děti měly poznat, kde byla fotka pořízena. Na tom místě v okolí 2 metrů mohly děti najít písmenko. Z písmen pak složily vzkaz, který jsme chtěli dětem předat.

Před školou si mohly skočit panáka a na brance školy nechat svůj podpis. Okolo kostela pak byla připravená křížová cesta, kterou si mohly projít celé rodiny. Dětem se

pátračka velmi líbila, dokonce se zapojily i děti z mateřských škol. Všechny, kteří se pátračky zúčastnili a správně vyluštili tajenku, čekala odměna.

Jarní projektový den

Středa 31. března byla posledním dnem před velikonočními prázdninami. Správně by měla ještě probíhat distanční výuka, ale učitelé si pro své žáky připravili na tento den plno zábavy, různých výzev a tvoření. Vše probíhalo online – přesto všichni společně prožili krásné dopoledne.

Děti na prvním stupni hledaly mrkev pro zajíčka při tanci, při tvoření velikonočních dekorací a přání nebo v čajovně nebo při hraní se zvířátky. Žáci na druhém stupni si mohli vytvořit fotorámeček z přírodnin, upéct velikonoční muffiny, zatancovat si, vyrobit lapbook nebo zájce z proutí anebo přijmout výzvu a vyrazit do přírody pěšky nebo na kole.

Od 10 hodin byl otevřen kostel, kam mohli přicházet všichni, kteří chtěli přistoupit ke svátosti smíření nebo se zaposlouchat do melodí z Taizé. Uzavřením programu v kostele byla křížová cesta.

Po celou dobu velikonočních prázdnin si děti mohly projít Velikonoční stezku. Ta pro ně byla nachystaná v okolí školy a děti plnily připravené úkoly. Všechny děti, které se aktivit zúčastnily, mohly získat body pro svou třídu.

Podle následných reakcí dětí i rodičů se celý projektový den krásně vydařil.

Soutěž

Naše žákyně 9. třídy Jindra Tereza Závorková soutěžila v olympiádě z českého jazyka. Podarilo se jí postoupit do krajského kola, nakonec si „vypsala a vysoutěžila“ krásné 3. místo. Máme spolu s Jindrou velkou radost a srdečně blahopřejeme.

Jana Larischová

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.*

Oznamujeme, že květnový víkend pro ženy, plánovaný na 15.–17. 5. se z důvodu covidových opatření neuskuteční.

V současné době probíhá první kurz Manželské večery – online

Od úterý 18. května jsme schopni rozjet další kurz touto online formou. Kurz se skládá ze 7 večerů (každý týden ve stejný den 1 večer), každý večer trvá cca 2 hodiny. Hodinku s několika přestávkami trvá video s daným tématem a hodinku si povídáte v páru.

Probíraná témata: komunikace, konflikty, odpuštění, naplňování potřeb, manželská sexualita...

Více informací najdete: www.manzelskevecery.cz.

Hlásit se můžete: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Není dobré zůstat se svými problémy sám!

V případě řešení nějakého konfliktu nabízíme a doporučujeme psycholožku PhDr. Hanu Kušnírovou, která spolu s manželem vede v Opavě soukromou psychologickou Poradnu pro duši. Protože je poradna soukromá, je poradenství zpoplatněno. Nově má tato psycholožka smlouvu s VZP, u které můžete požádat o příspěvek na 10 hodin psychoterapie. Žádost o příspěvek je nutné podat do 31. 5. 2021.

Více informací najdete: www.poradnaprodusi.cz.

Kontakt: kontakt@poradnaprodusi.cz, 723 492 895

Adresa: Poradna pro duši, Opava, Na Rybníčku 56

Jana Dostálová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Složme se klientům Radosti na pojezdnu kavárnu!

Karin Lednická, Ivan Trojan či Zbigniew Czendlik. To jsou jen tři z řady osobností, které cenami přispěly do crowdfundingové sbírky pro sociálně terapeutickou dílnu Charity Opava Radost. Startuje na portálu Donio Plus přesně 1. května a pořádající festival Hradecký slunovrat v ní chce vybrat minimálně sto tisíc korun na přestavbu pracovní elektro tříkolky na pojezdnou kavárnu, kterou by mohli provozovat právě klienti Radosti, tedy lidé s psychickým onemocněním a mentálním znevýhodněním. I proto dostala název „Káva pro Radost na Hradeckém slunovratu“.

Spojení s Hradeckým slunovratem není náhodné – klienti Radosti pro tento festival vyrábějí různé upomínkové předměty a předloni festival v Hradci nad Moravicí dokonce otvírali svým stínovým divadlem. Loni na Hradeckém slunovratu si obsluhování vyzkoušeli v pojezdne kavárně Betty café a moc se jim to líbilo. A protože to je přesně ten druh smysluplné činnosti, která je přenesena z uzavřených prostor mezi lidi, zrodil se nápad pořídit jim vlastní pojezdnou kavárničku.

Také podpora řady známých osobností není samoučelná, protože každá z nich je s Radostí nějak spojená. Pro autorku bestselleru Šikmý kostel Karin Lednickou budou napří-

klad klienti Radosti vyrábět speciální svíčky pro návštěvníky kostela ve staré Karviné, který dal její knize název. Ivanu Trojanovi zase klienti Radosti složili a při jeho návštěvě Charity Opava zazpívali originální písničku. A také Zbigniew Czendlik byl dvakrát hostem Charity Opava.

Spolu s nimi zajímavými cenami přispěli a Radost tím podpořili také Petr Czudek s hráči BK Opava, hudebník Petr Linhart, Marie Puttnerová nebo světoznámý fotograf Jindřich Štreit. Přidala se také kastelánka zámku v Raduni Markéta Kouřilová, baristka a majitelka vyhlášené kavárny Malé Café Šárka Bolatzká, ředitelka Letní filmové školy v Uherském Hradišti, Radana Korená a zajímavými a hodnotnými odměnami přispěl rovněž partnerský Hradecký slunovrat a samozřejmě Charita Opava.

Podobná sbírka Hradeckého slunovratu proběhla před dvěma lety pro tehdejší klientku Charity Opava Helu Jombíkovou, která potřebovala elektrický invalidní vozík. „Byla velmi úspěšná, vybralo se daleko více peněz, než jsme žádali, a zažili jsme u toho společně s dárči mnoho hezkých okamžiků, některé zachytil kameraman Martin Žucha, který bude podobný dokument točit i o akci současné,“ říká ředitel Hradeckého slunovratu Václav Müller.

„Pokud by se podobný úspěch podařil i při sbírce pro Radost, využijeme peníze například na vybavení tréninkové místnosti, v níž si naši klienti budou moci přípravu i obsluhování nacvičovat,“ dodává manažerka Charity Opava Pavlína Králová.

Sbírka potrvá přesně měsíc a najdete ji na internetovém portálu www.donio.cz. „Děkujeme,“ vzkazují už nyní všem organizátorům i dárčům klienti Radosti.

Opavští basketbalisté splnili slib a podpořili Chráněné dílny Charity Opava

Pod názvem OPAVSKÁ PĚTKA spustil Basketbalový klub Opava loni v červnu projekt na podporu opavského basketbalu, do jehož chodu těžce zasáhla koronavirová krize. Prodej speciálních VIP permanentek měl ale kromě opavských basketbalistů pomoci i Charitě Opava, které se BK Opava zavázal věnovat desetinu z každé prodané celoroční vstupenky. Svůj slib opavští basketbalisté dodrželi vrchovatě – Chráněné dílny Charity Opava od nich dostaly zakázku na propagační předměty, jejíž zisk dokonce slíbenou částku převyšuje.

Speciální VIP permanentka, která si kladla za cíl opavský klub v této nelehké době podpořit, dostala název Opavská pětka. „V názvu jsme se inspirovali základní pětkou – zahajovací sestavou, která je v každém basketbalovém zápase důležitá,“ vysvětlil vznik názvu akce ředitel klubu Kamil Vajda. Do akce přizvali také Charitu Opava, s níž opavští basketbalisté v čele s trenérem Petrem Czudkem s Charitou Opava

spolupracují již řadu let. Zvou například klienty sociálně terapeutické dílny Radost na tréninky a sami je již navštívili v jejich sídle v Jaktáři. „Někteří chodí i na naše zápasy, jsou to vlastně naši ultras,“ říká s úsměvem Petr Czudek.

„A tato spolupráce s chráněnými dílnami bude pokračovat dále, již nyní máme ve výhledu další zakázky,“ dodává Alexandra Šimonová z oddělení marketinku BK Opava. „Děkujeme, s lidmi z BK Opava byla velmi příjemná spolupráce, budeme se určitě těšit na další,“ vzkazuje oplátkou za Charitu Opava Ludmila Slaninová z oddělení marketinku Chráněných dílen Charity Opava.

Tříkrálová sbírka se letos protáhla až do konce dubna

Jako sáňky v létě. Tak mnohým mohlo připadat to, že letošní Tříkrálová sbírka, která za normálních okolností končí vždy koncem ledna, letos skončila až koncem dubna. Jenže koronakrize mnohé postavila na hlavu. Protože koledníci nemohli chodit po domech a bytech, přesunula se sbírka do online prostoru a do obchodů a lékáren. I proto se Charita Česká republika rozhodla její průběh prodloužit.

V letošní Tříkrálové sbírce se na Opavsku k únoru 2021 vybralo celkem 1 610 525 Kč. Z toho 392 714 korun lidé vhodili do kasiček, které byly rozmístěny na různých místech v Opavě, v okolních obcích lidé přispěli částkou 864 877 korun. K únoru také lidé poslali 352 934 korun převodem z účtu do virtuální tříkrálové kasičky, a tato možnost trvala až do konce dubna. A přestože byla Tříkrálová sbírka na počátku jara dávno minulostí, částka ve virtuální pokladničce stále rostla.

Na konci března již činila 403 064 Kč a stále rostla, její konečnou částku najdete na webových stránkách www.charitaopava.cz.

Dary všech dobrých lidí budou pomáhat terénním službám Charity Opava a také lidem v sociálně terapeutické dílně Radost. „Děkujeme,“ vzkazují všem lidem dobrého srdce, kteří je podpořili.

Radost má střechu nad hlavou

Není nad to mít střechu nad hlavou. Někdy k ní ale vede komplikovaná cesta. Tak jako v případě rekonstrukce a přestavby sociálně terapeutické dílny Radost v Jaktáři. Jak se dostat s těžkými a velkými betonovými stropními panely do přístavby, která se staví ve dvoře? V cestě stojí vysoká budova a přístup není možný ani z druhé strany. To je jen jeden z problémů, který musí průběžně řešit tým pracující na projektu zásadní přestavby sociálně terapeutické dílny Radost v prostorách ředitelství Charity Opava. Jmenuje se „S Radostí k lidem“ a na jeho konci na klienty Radosti, kterými jsou lidé s mentálním a duševním handicapem, čeká zbrusu nový moderní areál s řadou nových prostor.

Práce, které začaly loni v listopadu, mohou našťastí probíhat i v době nouzového stavu či lockdownu. „V prostorách, kde dříve bývaly kompletační dílny, se pomalu rýsuje nové sociální zázemí pro klienty,“ vyjmenovává postupné kroky přestavby manažerka Pavla Králová. K nepoznání je již také změněno druhé patro jedné ze dvou rekonstruovaných budov, které budou propojeny. Byly zde odstraněny sádkokartonové příčky a vznikly nové dispozice pro stravování klientů a pracovníků. „Nemile nás ovšem překvapila vlhkost

zdíva na západní stěně rekonstruovaných budov, čeká nás jeho sanace z venkovní i vnitřní strany,“ popisuje Pavla Králová nečekaný problém, který bude bohužel znamenat také zvýšení nákladů.

Určitě si s ním ale poradí tak jako s dopravou betonových plátů na střechu do těžce přístupné přístavby ve dvoře. Střecha totiž musí být skutečně bytelná a pochozí, protože na ní v budoucnu vyroste zelená terasa. Velké betonové panely do dvora nakonec přepravil vysoký pojízdný jeřáb, který je hladce přenesl nad střechami budov až do dvora.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální
operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Pokud budou další práce probíhat podle plánu, mohli by se klienti stěhovat do nových prostor v době letních prázdnin. „Již vybíráme materiály a barvy podlahových krytin, oken a vnitřních dveří. Pomalu začínáme vidět novou Radost v barvách,“ uzavírá optimisticky Pavla Králová.

Přestavba bude z velké části hrazena z evropských peněz, konkrétně z Integrovaného regionálního operačního programu. Část naší spoluúčasti pokryjí výnosy z Tříkrálové sbírky. Charitu Opava podporují také město Opava a Moravskoslezský kraj.

Memoriál otce Jožky proběhne, hromadně či individuálně

Proběhne letos Memoriál otce Jožky? „Určitě ano,“ říká stěbořický duchovní správce o. Klement Rečlo, „zatím ale stále nevíme, zda formou hromadného závodu, nebo tak jako loni pouze formou individuální,“ dodává. Stále totiž není jisté, jaká protikovidová opatření budou v květnu platit.

Běh okolím Stěbořic spojený také se vzpomínkovým koncertem k uctění památky kněze otce Josefa Motyka probíhá ve Stěbořicích od roku 2014. Otec Jožka Motyka, který byl také spirituálem Charity Opava, velmi úzce spolupracoval s mobilním hospicem Pokojný přístav, tragicky zahynul v červnu roku 2013 na dovolené na Oravské přehradě. Letos by oslavil pětáctý ročník.

Hygienická opatření nouzového stavu loni v květnu poprvé znemožnila hromadný start v jednotlivých kategoriích. Pořadatelé proto umožnili zájemcům, kteří si naistalovali do mobilního telefonu aplikaci

STRAVA, zaběhnout si desetikilometrovou či čtyřkilometrovou trasu individuálně, přičemž běžet mohl každý vícekrát a do výsledné tabulky se dostal jeho nejlepší čas.

„Uvidíme, jak se bude situace vyvíjet letos,“ vysvětluje otec Klement. „Máme předjednáno vše k uspořádání hromadného závodu, pokud by to bylo možné, jsme díky tomu schopni vše zařídit do týdne,“ vysvětluje. „Pokud ale budou stále platit koronavirová omezení, vrátíme se k loňské individuální variantě,“ dodává.

Zájemci o start by tedy měli sledovat facebookové stránky Memoriálu otce Jožky či internetové stránky stěbořické farnosti, kde najdou aktuální informace. Stejně tak je přinesou stránky Charity Opava www.charitaopava.cz.

Charita Opava

Už je to uděláno, už je to hotovo

aneb Otevření konkatedrály Panny Marie

První příležitost prohlédnout si
konkatedrálu po rekonstrukci
bude během **Noci kostelů**

**v pátek
28. května 2021.**

Slavnostní otevření
konkatedrály po rekonstrukci
se uskuteční
(pokud to situace umožní)

**v sobotu
12. června 2021.**

Poté budou v konkatedrále
obnoveny pravidelné
mše svaté.

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 28., číslo 5. Náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 6. 6. 2021, uzávěrka 14. 5. 2021